

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1916.

Treść: (M 204.—206.) 204. Rozporządzenie, o pieczęciach (pieczętkach) urzędowych. — 205. Rozporządzenie, które uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 11. maja 1916, dotyczące uregulowania obrotu kośćmi i tłuszcem z kości. — 206. Rozporządzenie, które uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 11. maja 1916, dotyczące ustanowienia najwyższych cen dla mąki kościelnej.

204.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 22. czerwca 1916

o pieczęciach (pieczętkach) urzędowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas trwania nadzwyczajnych stowarzyszeń, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Wytwórcom i przedawcom pieczęci (pieczętek) wolno sporządzać pieczęcie (pieczętki) urzędowe tudzież dostarczać ich tylko na zaopatrzone pieczęcią pisemne polecenie zamawiającej władzy lub zamawiającego urzędu.

Pieczęcie (pieczętki) należy przesyłać pocztą do zamawiającego urzędu lub wrzucić w urzędzie naczelnikowi urzędu lub kierownikowi kancelary. Każdy inny sposób dostawy jest zabroniony.

§ 2.

Wytwórcy i przedawcy pieczęci (pieczętek) są obowiązani do prowadzenia osobnego rejestru, do którego mają być wpisane w porządku kolejnym wszelkie zamówienia urzędowych pieczęci (pieczętek) z wymienieniem władzy lub urzędu oraz

podaniem daty i liczby czynności odnośnego polecenia, jakież dnia dostawy. Są oni także obowiązani do przechowywania zamówień.

§ 3.

Wytwórcy pieczęci (pieczętek) urzędowych ma postarać się o to, aby nadużycie form używanych ewentualnie przy fabrykacji było wykluczone.

§ 4.

Wytwórcom i przedawcom pieczęci (pieczętek) nie wolno w swych cennikach i ogłoszeniach kupieckich wyciskać urzędowych pieczęci (pieczętek).

§ 5.

Władze polityczne pierwszej instancji jakież władze policyjne mają prawo przedsiębrać każdoraznie przez swoje organa oględziny w ubikacyach, w których wytwarza się lub sprzedaje wymienione w § 1. przedmioty, tudzież wglądać w oznaczone w § 2. rejestrze i zamówieniu.

Przedsiębiorcy i ich zastępcy mają obowiązek udzielania organom urzędowym wszelkich żądań przez nich informacji i zezwalania celem sprawdzania tychże na wglądanie do zapisów kupieckich.

§ 6.

Za przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karały władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 koron lub

aresztem do 6 miesięcy, o ile przekroczenia te nie podpadają pod surowsze postanowienia karne.

W razie, jeżeli zachodzą warunki przytoczone w § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej można nadto zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Spitzmüller wlr.

205.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 29. czerwca 1916,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 136, dotyczące uregulowania obrotu kośćmi i tłuszczem z kości.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

W § 10. rozporządzenia ministerialnego z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 136, dotyczące uregulowania obrotu kościami i tłuszczem z kości, wstawia się jako ustęp drugi:

„Roszczenie o przydzielenie kości mają tylko przedsiębiorstwa trudniące się przerabianiem kości, które były w ruchu w roku 1915.“

W § 11. wspomnianego rozporządzenia ma być wstawiony jako ustęp trzeci:

„Centrala dla kości może w celu racyjonalnego wyzyskania materyalu kościęcego uczynić zależną dostawę kości dla przedsiębiorstw, trudniących się przerabianiem kości, od przestrzegania pewnych przepisów przy ich przeróbce.“

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

206.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 29. czerwca 1916,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 137, dotyczące ustanowienia najwyższych cen dla mąki kościęcej.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

§ 1. rozporządzenia ministerialnego z dnia 11. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 137, dotyczącego ustanowienia najwyższych cen dla mąki kościęcej opiewać będzie:

Jako cenę najwyższą za mąkę kościęcą, wyrobioną z odłuszczonej kości, bez odcięnięcia z niej kleju, odparzoną oraz po odcięnięciu kleju, także po odkurzeniu, nadto za grys kościęcy, mąkę bębnową, mąkę mięsną i rybną na nawóz, mąkę mięsnokościęcą, mąkę nawozową z padliny i inne mąki kościęce z wymiału w handlu używanego, ustanawia się:

za procent kilogramowy całkowitego kwasu fosforowego 55 h,

za procent kilogramowy całkowitego azotu 2 K 75 h.

Za odkurzoną i wolną od kleju mąkę kościęczą, sporządzoną według patentu austriackiego Nr. 67698, znanego pod marką „idealny fosfat“, można policzyć dodatek w wysokości 8 h za procent kilogramowy całkowitego kwasu fosforowego.

Azotu w odkurzonej lub nieodkurzonej, uwolnionej od kleju mące kościęcej nie można wstawiać w rachunek.

Ceny te rozumie się w wagonie na stacyj ladowania fabryki, uskuteczniającej dostawę bez worka. Obowiązują one w razie zapłaty gotówką w ciągu 30 dni z 2 procent skonto.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.